I. HLEDÁNÍ BOHA - 3. Má člověk ducha a duši?

Pokud člověk nemá ducha a duši, které z něj dělají morální bytost, tak je jen kusem hmoty – biologickým robotem, kdy veškeré jeho jednání řídí biochemické procesy probíhající v jeho mozku v reakci na vnější podněty a v takovém případě jej nelze z čehokoliv činit morálně odpovědným. Pak je tedy jen dalším zvířecím druhem, který je na tom hůř, než všechna ostatní zvířata. Ostatní zvířata totiž nepřemýšlejí o svém životě, nehledají smysl a cíl svého života, nemají výčitky svědomí, netouží po věčnosti, poznání pravdy a naplnění spravedlnosti, kdežto člověk toto všechno z nepochopitelných důvodů, avšak marně, dělá. V takovém případě si člověk rovněž nalhává, že lidský život je hodnotou, kterou je nutné chránit výkonem spravedlnosti. Je-li totiž člověk jen dalším zvířecím druhem – produktem slepé, neinteligentní náhody (evoluce), pak jeho život nemá žádnou hodnotu a žádnou hodnotu nemá ani jakékoliv pojetí spravedlnosti, které vychází z takového člověka.

Chápeme, že zvířata nejsou morální bytosti a nemají žádnou morální odpovědnost. To je také důvod, proč žádný zákon nečiní zvířata odpovědnými za jakoukoliv škodu, i škodu na životě, či zdraví a žádný soud je neodsoudí. Co však člověk, který naplánoval a zavraždil jiného člověka? Budeme z vraždy vinit biochemické procesy v jeho mozku, za které on nenese morální odpovědnost? V každodenním životě vyžadujeme od ostatních lidí, aby jednali zodpovědně, avšak logicky nutným závěrem materialistické koncepce původu člověka v neživé hmotě je, že člověka nelze činit za cokoliv zodpovědným. Mimochodem, byly to právě materialistické filozofie o původu člověka v neživé hmotě, které degradovaly člověka na úroveň zvířat a které inspirovaly ty nejhorší ideologie, jaké kdy lidstvo poznalo. Nositelé těchto ideologií a jejich pomahači mají na svědomí desítky milionů zmařených lidských životů, které utýraly, umučily, povraždily. Žádný zastánce evoluce však nepoužije např. holocaust Židů za důkaz pravdivosti evoluce. Proč? Protože i zastánci evoluce je jasné, že se jedná o zločiny odporující morálce a spravedlnosti. Buďto tedy morálka a spravedlnost nemají co dělat v lidské společnosti ve světě, který vznikl evolucí, nebo evoluce nemá nic společného s existencí morálních lidských bytostí a jejich smyslem pro spravedlnost, ale obojí platit nemůže. Který evolucionista po zkušenostech s hrůznými důsledky materialistických filozofií uvedených do praxe v 20. století po Kristu, se odváží tvrdit, že morálka a spravedlnost nemají co dělat v lidské společnosti? Je logicky nedůsledné hledat původ člověka v neživé hmotě.

Skutečnost, že člověk je biologicky podobný zvířatům neznamená, že se vyvinul ze zvířat a že je jedním ze zvířecích druhů, ale pouze to, že Bůh jako efektivní Stvořitel použil stejné nebo podobné biologické platformy pro stvoření člověka, které použil pro stvoření zvířat.Totéž dnes člověk dělá v mnoha oborech. Například stejné podvozky nebo motory se montují do různých dopravních prostředků. Nebo si můžete od různých výrobců koupit počítač, displej, klávesnici, myš, programy, hry, filmy a všechno to spolu funguje, protože všichni výrobci používají stejné standardní technologie.

Zodpovědné jednání vyžadují od lidí i zákony. Máme zákony, které definují veřejné zájmy (např. ochrana rodiny, života, zdraví, mravnosti, majetku a jiných hodnot) a které činí člověka odpovědným za porušení těchto veřejných zájmů, včetně odpovědnosti trestněprávní. Máme soudy, jejichž povinností je vykonávat spravedlnost a ochraňovat lidskou společnost od vrahů a jiných zločinců. Je to proto, že chápeme, že člověk je morální bytost, má rozum, dokáže rozlišovat dobro od zla, má schopnost uvědomovat si následky svého jednání, ovládat své jednání, i nést za ně odpovědnost. V tom všem se člověk liší od zvířat. Proto i zákony činí lidi odpovědnými za jejich jednání a soud je odsoudí za spáchané zločiny. Takový soud je výkonem spravedlnosti.

Naše vědomí, že jsme morální bytosti, naše svědomí, které nás usvědčuje z nemorálního jednání a lidské zákony, které uznávají, že jsme morální bytosti s morální odpovědností, protože zakazují a trestně postihují nemorální jednání, to vše vylučuje, že jsme pouze slepou a bezúčelnou náhodou (tj. evolucí) zorganizovaným kusem živé hmoty, jakýmsi biorobotem a že nás řídí biochemické procesy. Naopak svědčí o tom, že uvnitř této tělesné schránky je skutečný člověk, kterého stvořil duchovní, inteligentní, emocionální, morální Bůh ke svému obrazu. Bible tomuto vnitřnímu člověku říká duch, resp. duše. (Někdy se tyto pojmy používají zaměnitelně, jindy ne.) Podle Bible Bůh podřídil člověka své vlastní spravedlnosti, dal mu svoje zákony a učinil jej morálně odpovědným za jejich dodržování. Bůh stvořil člověka za účelem, aby hledal a nalezl svého Stvořitele, vstoupil do vztahu s Bohem (což je v nynější době možné pouze) skrze Ježíše Krista a mohl žít navěky v jeho nebeském příbytku.

Genesis 1:26 I řekl Bůh: "Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi." 27 Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. (EB)
Genesis 2:7 I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. (EB)
Ezechiel 18:20 Duše, která hřeší, ta umře;… (EB)
Skutky apoštolské 17:26 A učinil z jedné krve celý lidský rod, aby přebývali na celém povrchu země; vyměřil [jim] uložené časy a hranice jejich přebývání, 27 aby hledali Pána, zda by se ho snad mohli dotknout a nalézt [ho], ačkoli není daleko od žádného z nás. (NBK)
Jan 3:16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo věří v něho, nezahynul, ale měl věčný život. (NBK)
Matouš 25:34 Potom Král řekne těm po své pravici: ‚Pojďte vy, kdo jste požehnaní od mého Otce, přijměte za své dědictví to království, které je pro vás připraveno od založení světa. (NBK)

Podle Bible lidem, kteří Boha nehledají a nevstoupili s ním do vztahu (což je v nynější době možné pouze) skrze Ježíše Krista, však hrozí za jejich hříchy trest.

Matouš 25:41 Těm po levici však tehdy řekne: ‚Jděte ode mě, vy proklatí, do věčného ohně, který je připraven pro ďábla a jeho anděly, (NBK).

Můj závěr je takový, že víra, že člověk má ducha a duši, je rozumná víra.

A co Vy? Přemýšlíte o morálním rozměru člověka? Jaká je Vaše víra ohledně příčiny jeho existence? O jaké rozumné důvody a důkazy se opírá Vaše víra? Pokud hledáte odpovědi na své otázky, jak hledat Boha a vstoupit do vztahu s ním, rád Vám s tím pomůžu. E-mail: hodanko@volny.cz , mobil: 731 102 709, www.viravboha.cz , Robert Hodanko

revize 05.02.2013